

Antonieta Meo
Ấu Nhi Đáng Kính

THƯ ẤU NHI GỬI CHÚA

Bà Lê Sinh

Chữ mực tím trên phong thư, tiếng Ý, có nghĩa là:

Gửi đến Chúa Giêsu, bên hữu Chúa Cha

...Antonietta Meo...

THƯ ẤU NHI GỬI CHÚA

*Cuộc đời và những lá thư
của Antonietta Meo, Ấu nhi Đáng kính*

Dịch và biên soạn: Maria Lệ Hằng
với sự cộng tác của nữ tu Elisabeth Bùi Thị Dinh

Phụ trương Tuyển tập **Bông Hồng Nhỏ**

 NHÀ XUẤT BẢN HỒNG ĐỨC

IMPRIMATUR

Qui Nhơn, ngày 09 tháng 08 năm 2021

✠ Matthêu Nguyễn Văn Khôi
Giám mục Giáo phận Qui Nhơn

THƯ GIỚI THIỆU

của Đức Cha phụ trách
Thiếu Nhi Thánh Thể Việt Nam

Xin chào quý Phụ huynh,
quý Giáo lý viên và quý Chị đang dạy mẫu giáo,
cùng các Huynh trưởng và đoàn sinh các cấp của Thiếu
Nhi Thánh Thể.

Giữa lúc cuộc sống bị đảo lộn vì dịch bệnh khiến tâm
hồn mục tử thổn thức âu lo, những cánh thư của ấu nhi
đáng kính Antonietta Meo đã đem lại cho tôi niềm bình
an, thanh thản, thấy mình gần gũi Chúa bên cạnh những
tâm hồn yêu mến Ngài.

Thiết nghĩ mỗi người trong anh chị em khi đọc những
mẫu thư trong tập này cũng sẽ chia sẻ cùng những cảm
nghiệm ấy. Những thánh lễ trực tuyến là chuyện bất đắc
dĩ. Nội tâm ta dễ bị phân tán, khó ý thức sự hiện diện của
Thiên Chúa cách gần gũi như khi dự lễ trực tiếp ở nhà thờ.
Ta thấy thiếu và thấy nhớ, nhưng liệu chừng khi khó khăn
kéo dài mãi, nỗi khao khát Thánh Thể sẽ tồn tại được bao
lâu? Liệu chừng sự xa cách Thánh Thể có khiến ta quen
dần, rồi khi cuộc sống được trở lại với nhịp phụng vụ bình
thường, thì ta đã đánh mất cái nhiệt tình tham dự thánh
lễ? Làm sao để dù hoàn cảnh khó khăn hay thuận lợi,
thánh lễ luôn là một trải nghiệm chiều sâu, không bị suy
thoái thành một thói quen thiếu thực chất?

Những lá thư của một ấu nhi đáng kính mới sáu tuổi
rưỡi, khiến lòng ta xúc động. Em bé thánh thiện này đầy
lòng khao khát Chúa Giêsu Thánh Thể, em nôn nóng
mong sớm tới ngày được rước Chúa lần đầu. Tâm tình tự
phát của em diễn tả qua hơn 150 lá thư thật mới mẻ, cho
thấy một tâm hồn yêu Chúa dù còn rất ấu thơ vẫn có thể
cầu nguyện thật sâu xa. Vị ấu nhi đáng kính quả là một
chứng nhân sống động cho thấy Chúa Thánh Thể thật
tuyệt vời, đang cuốn hút con tim của mọi kẻ yêu mến
Ngài. Lời chứng ấy giúp hiểu rằng người phụ huynh, giáo

lý viên, huynh trưởng, cả đến các tu sĩ và linh mục, chỉ nghĩ về Chúa cách sâu sắc, chỉ nói về Chúa cách lưu loát hùng hồn thôi chưa đủ, trước hết cần có kinh nghiệm sống với Chúa.

Những lá thư này được gom góp không làm thành một sách giáo khoa có hệ thống nhưng vẫn là một tài liệu tham khảo sống động và thực tế để quý phụ huynh biết cách trả lời thật dễ hiểu khi các cháu nhỏ nêu những câu hỏi bất ngờ.

Các em ấu nhi Thiếu Nhi Thánh Thể chưa thể tự mình đọc hết những lá thư này nhưng nếu ba má, anh chị, đọc và cắt nghĩa cho các em nghe mỗi tuần một ít, các em sẽ trở nên những tâm hồn biết yêu mến Chúa Thánh Thể ngay từ tấm bé. Người mẹ của Nennolina đã kiên trì ngồi nghe và giúp đưa con nhỏ tận nguyên của mình ghi lại những câu nói bập bẹ em muốn thưa với Chúa và đã để lại cho chúng ta một mẫu mực cần có cho những nhà giáo dục, những kỹ sư tâm hồn.

Vâng, đằng sau tâm tình đạo hạnh của các cháu là tình thương của các nhà giáo dục đầy tâm huyết và, trên tất cả, là chính Trái Tim nồng nàn yêu đến vô cùng vô tận của Chúa Giêsu Thánh Thể. Khi các nhà giáo dục gieo hạt giống đức tin và đức mến vào tâm hồn các em thì chính Chúa Cứu Thế gửi Thánh Thần của Ngài đến làm cho hạt giống nảy nở...

Cách riêng, với các Huynh trưởng và đoàn sinh các cấp của Thiếu Nhi Thánh Thể mà lòng cha hằng thương mến, cha muốn gửi đến tất cả các con thông điệp của Chúa Thánh Thể qua những cánh thư Nennolina. Nguyên xin Chúa Giêsu làm cho trái tim các con được nên giống Trái Tim Chúa. Cha tin mạnh mẽ rằng đức tin và lòng mến của các con kết hợp với ngọn lửa nồng nàn trong Trái Tim Thầy Chí Thánh sẽ làm tiêu tan những virus độc hại đang tàn phá thế giới và nhân loại.

Sau cùng, những lá thư dễ thương của Nennolina cho thấy ảnh hưởng sâu đậm của trường học Công giáo trên

các tâm hồn ấu thơ. Chúng ta hãy tha thiết cầu xin Chúa, nhờ lời chuyển cầu của ấu nhi thánh thiện này, sớm ban cho chúng ta những cơ sở giáo dục như Giáo hội hằng mong muốn.

Nguyện xin Thiên Chúa giàu lòng xót thương chúc lành cho anh chị em và những trẻ thơ anh chị em đang chăm sóc.

Hưng Hóa, ngày 13 tháng 7 năm 2021

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Phêrô Nguyễn Văn Viên', with a long horizontal line extending to the right.

+ Đức cha Phêrô Nguyễn Văn Viên
Giám Quản Tông Tòa Giáo Phận Hưng Hóa
Đặc Trách Ủy Ban Giới Trẻ và Thiếu Nhi
Hội Đồng Giám Mục Việt Nam

LỜI NGỎ CỦA NGƯỜI DỊCH

Mến chào quý Phụ huynh, Giáo lý viên và Huynh trưởng thiếu nhi,

Năm 2007, Đức Giáo Hoàng Bênêdictô XVI đã tuyên phong Antonietta Meo lên bậc Đáng Kính và bắt đầu tiến trình phong thánh. Rồi đây, Antonietta sẽ là vị thánh hiền tu trẻ nhất trong lịch sử Giáo hội Công giáo. Người bạn nhỏ đáng yêu của chúng ta luôn mong được là một ngọn đèn và là một bông huệ của Chúa. Những lá thư sẽ cho thấy bé thực sự là ngọn đèn và hoa huệ. Antonietta đã luôn khao khát được đón nhận Thánh Thể mỗi ngày để gần Chúa hơn, luôn sốt sắng thú tội và những việc làm chưa tốt của mình, luôn cầu nguyện cho toàn thể giới, luôn cố gắng ngoan ngoãn khi ở nhà cũng như ở trường... Bé còn dũng cảm vượt qua đau đớn sợ hãi để chiến đấu với căn bệnh hiểm nghèo bằng tình yêu và lòng tin thác tuyệt đối vào Chúa. Thật khó tin khi nói rằng một cô bé 6, 7 tuổi đang dạy cho chúng ta cách bày tỏ tình yêu với Chúa, nhưng điều dường như không thể tin nổi này lại chính là món quà tuyệt vời Chúa gửi đến cho chúng ta. Cũng thật khó tin rằng ý tưởng và ngôn từ trong những thư này là của một em bé tuổi ấy nhưng quả thật ơn Chúa vẫn khiến các thụ tạo bé bỏng lớn lên trong đức tin và đức mến vượt thời gian. Chị thánh Têrêxa Hài đồng Giêsu tâm sự quả quyết: "Từ thuở lên ba, em chưa từ chối Chúa một điều gì".

Thật khó để nói trong vài dòng rằng chúng tôi đã xúc động đến thế nào khi đón nhận món quà là câu chuyện về cuộc đời và những lá thư của Antonietta Meo. Chúng tôi khao khát biết bao rằng mình có thể làm một việc nhỏ nào đó để tạ ơn Chúa và mang "món quà" của Chúa đến với nhiều người hơn nữa. Đây chính là lí do khiến chúng tôi thực hiện tuyển tập Thư Ấu Nhi Gửi Chúa. Chúng tôi đã chọn dịch hơn 100 cánh thư trong số 162 cánh thư mà gia đình Meo giữ lại được sau khi Antonietta qua đời. Chúng

tôi mong rằng những lá thư cùng với nỗ lực ghi cước chú thật tỉ mỉ về những gì diễn ra với Antonietta (dựa trên hồi kí của gia đình Meo và các nhân chứng), bạn đọc sẽ cảm nhận được sâu sắc tình yêu Antonietta dành cho Chúa và sự nhiệm mầu của tình yêu ấy.

Xin lưu ý rằng, để tiện tham khảo về sau, chúng tôi giữ số thứ tự các lá thư theo số gốc của chúng nơi sưu tập, đó là 162 lá thư trong các ấn bản tiếng Anh và tiếng Ý. Chúng tôi chia Thư Ấu Nhi Gửi Chúa làm 2 phần:

Phần 1 – Những Cánh Thư 6 Tuổi gồm những lá thư được viết trong năm 1936 (cụ thể là từ ngày 15 tháng 9 năm 1936 đến ngày 30 tháng 12 năm 1936).

Phần 2 – Những Cánh Thư 7 Tuổi gồm những lá thư tuyệt đẹp Antonietta gửi Chúa Giêsu trong Mùa Phục Sinh tỏ rõ tâm tình cũng như lòng dũng cảm của một cô bé 7 tuổi trước sự đau đớn tột cùng của căn bệnh ung thư.

Chúng tôi mong quý Phụ huynh, Giáo lý viên và Huynh trưởng sẽ đọc và truyền đạt những lá thư này cho các ấu nhi của Chúa thay cho bé Antonietta. Để được vậy, mong bạn đừng lướt nhanh như đọc truyện, nhưng xin hãy đọc chậm với trái tim luôn hướng về Chúa trong tâm tình cầu nguyện để tình yêu khác nào một cây cải, sẽ lớn lên trong tim mỗi ngày. Nguyện xin bé đáng kính Antonietta Meo giúp đỡ để con em của chúng ta được lớn lên trong thánh thiện và biết yêu mến Chúa theo cách tuyệt vời nhất có thể.

Maria Lê Thị Lệ Hằng và Elisabeth Bùi Thị Dinh

VỀ THƯ MỤC

Tập sách này thực hiện dựa trên những nguồn tham khảo chính sau:

1. Antonietta Meo La Preghiera Pre Gli Altri (Sách phát hành tại Roma, Ý, năm 2008).

2. Lily and Lamp (Becket Ghioto dịch, sách phát hành tại Hoa Kỳ năm 2018).

3. Letters of Antonietta Meo (Austin Schulz dịch, lưu trữ trên Wattpad.com).

4. Hồi ký của gia đình Meo được lưu trữ trong kho dữ liệu của tạp chí 30 days.

5. Bản dịch thư từ Tiếng Ý sang Tiếng Anh của những người yêu quý Antonietta Meo (không đề tên người dịch được lưu truyền trên mạng).

6. Thông tin lưu trữ trên website www.vatican.va

7. Thông tin từ Bách khoa toàn thư mở Wikipedia.org

8. Saints for the Sick (Joan Carroll Cruz biên soạn, sách phát hành tại Hoa Kỳ năm 2012).

Chúng tôi mong quý bạn đọc dành chút ít thời gian phản hồi giúp chỉnh sửa những sai sót, nếu có. Xin chân thành cảm ơn!

LỜI CHA CHUNG

“Cha rất vui vì các con đã nhắc đến Antonietta Meo, cô bé vẫn được gọi cách thân mật là “Nennolina”. Mới cách đây ba hôm, cha đã thông qua sắc lệnh công nhận đức tính anh hùng của cô bé và ta hy vọng rằng việc phong chân phước cho Antonietta Meo sẽ sớm được kết thúc tốt đẹp.

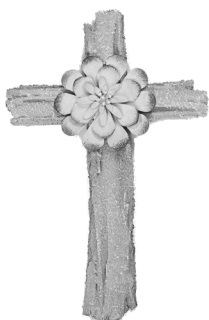
Người bạn nhỏ này đã để lại cho chúng ta một tấm gương sáng biết bao! Với cuộc đời ngắn ngủi chỉ sáu năm rưỡi, Nennolina, người tín hữu Công Giáo còn thơ bé, đã cho thấy đức tin, hi vọng và lòng hướng thiện thật đặc biệt cũng như những nhân đức khác của người Kitô hữu. Mặc dù chỉ là một cô bé yếu ớt nhưng Antonietta Meo đã nỗ lực làm một nhân chứng mạnh mẽ và quyết liệt cho Tin Mừng và để lại một dấu ấn sâu sắc cho cộng đồng giáo phận Rôma. Nennolina là thành viên của nhóm Công giáo Tiến hành: hôm nay chắc cô bé sẽ đăng ký vào nhóm Công giáo Tiến hành Rôma!

Vậy nên, các con có thể xem Nennolina là một người bạn của các con, một tấm gương truyền động lực cho các con. Cuộc sống của người bạn nhỏ này rất đơn sơ bình dị nhưng đồng thời rất quan trọng, Nennolina đã cho thấy rằng việc nên thánh là dành cho mọi lứa tuổi: cho trẻ em, cho thanh thiếu niên, cho người trưởng thành và cho người già. Mỗi mùa đi qua của cuộc đời đều có thể là thời điểm tốt để chúng ta quyết định dành tình yêu cho Chúa Giêsu cách thành kính nghiêm túc và trung thành bước theo chân Chúa. Chỉ trong vài năm, Nennolina đã đạt đến nấc thang cao nhất về sự hoàn thiện đức tin vào Thiên Chúa mà tất cả chúng ta đang được mời gọi để leo lên; người bạn nhỏ của chúng ta đã lao nhanh trên “đường cao tốc” dẫn đến Chúa Giêsu.

Quả thực, như chính các con vẫn nói Chúa Giêsu là “con đường” thật dẫn chúng ta về với Cha trên trời. Nhà Cha, mái ấm cuối cùng của chúng ta, chính là Thiên đàng.

Các con biết rằng Antonietta bây giờ đang sống trong Chúa và gắn bó với các con nơi Nước Trời: Các con cảm thấy sự hiện diện của người bạn này giữa các con, trong nhóm của các con. Hãy học để biết rõ về Nennolina và noi gương bạn ấy."

*Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI
(Ngỏ lời với các bạn trẻ Công giáo Tiến hành Rôma
ngày 20/12/2007)*

BÔNG HOA NHỎ CỦA GIA ĐÌNH MEO

Antonietta Meo là người con thứ tư của ông Michele Meo và bà Maria Meo. Em sinh ngày 15 tháng 9 năm 1930 tại thành phố Rôma nước Ý. Antonietta có một người anh là Giovanni với hai người chị là Margarita và Carmela. Giovanni sinh năm 1919, qua đời lúc mới 2 tuổi. Một năm sau khi Giovanni mất, Margarita chào đời. Hai năm sau Carmela chào đời nhưng cũng qua đời khi mới 2 tuổi. Bốn năm sau, bà Maria Meo sinh Antonietta và em là con út của gia đình Meo.

Antonietta được rửa tội tại Vương cung Thánh đường Thánh giá Giêrusalem ở Rôma trong ngày Lễ Các Thánh Anh Hải. Từ tên thánh Antôn, gia đình thường gọi em cách thân mật là Nennolina.

Theo hồi kí của bà Maria Meo, Antonietta là một đứa trẻ đáng yêu và nghịch ngợm. Em thường trèo lên đầu gối của bố rồi gọi mẹ và chị gái đến gần để mọi người chụm lại với nhau. Em thường sắp xếp vị trí khuôn mặt của từng người theo ý mình. Bố và mẹ đối diện nhau, em và chị gái đối diện nhau. Antonietta kéo cả bốn khuôn mặt lại với nhau để mọi người hôn cùng một lúc gây ra sự hỗn loạn cùng những tiếng cười thích thú.

Năm Antonietta lên 3 tuổi, bố mẹ em đã xin cho em vào học trường các Sơ dòng Đức Bà Núi Canvê. Một năm sau em được chuyển sang một trường Công giáo khác gần nhà hơn là trường các nữ tu Dòng Thánh Tâm. Trong năm ấy, em bị ngã trong sân trường, bị bầm tím đầu gối chân trái. Em thường kêu than bị tê đầu gối. Chỗ sưng tấy không thuyên giảm, ngược lại ngày càng nặng hơn. Bố mẹ dẫn em đến khám tại bệnh viện S. Stefano Rotondo's. Các bác sĩ chụp X-quang và xét nghiệm. Cuối cùng họ phát hiện ra em mắc chứng ung thư xương nghiêm trọng.

Các bác sĩ cho Antonietta tiêm can-xi để điều trị. Hồi ấy, tiêm can-xi là phương pháp điều trị phổ biến đối với bệnh ung thư xương. Việc tiêm can-xi rất đau đớn em chịu không nổi nên đã hỏi mẹ liệu có thể dừng việc tiêm này lại được không. Mẹ em nhắc em nghĩ đến Chúa Giêsu cùng cuộc khổ nạn của Chúa trên thập giá. Mẹ nói cho em nghe về ý nghĩa của việc hiệp thông cùng Chúa Giêsu và dâng nỗi đau này lên Chúa. Em đồng ý điều trị, tiếp tục tiêm can-xi suốt hai tháng liền. Em liên tục dâng tất cả đau đớn lên Chúa Giêsu và chịu đựng đau đớn trong vui vẻ. Em thường cười và hát vang trong phòng điều trị. Ngày 25 tháng 4 năm 1936, khi căn bệnh trở nên trầm trọng, các bác sĩ đã cưa cụt chân trái của em lên đến quá đầu gối.

Trong hồi ký của mình, bà Maria Meo kể lại rằng đêm đầu tiên sau ca phẫu thuật cưa cụt chân, Antonietta đã khóc đến tận 11 giờ đêm nên họ không cầu nguyện được. Sau đó em đã cố gắng để không kêu than gì về những đau đớn em phải chịu đựng nữa. Sáng hôm sau, khi bố âu yếm xoa đầu em hỏi em có đau nhiều lắm không, em trả lời bố rằng: "Nỗi đau là vãi, càng bền càng quý."

Sau khi cưa cụt chân, Antonietta được gán một chiếc chân giả bằng gỗ, việc này cũng gây ra cho em rất nhiều đau đớn. Trong suốt 5 tháng đợi chân lành, Antonietta không đến trường được. Thời gian này bà Maria mẹ em đã dạy em những điều cơ bản về đức tin Công giáo trong sách Giáo lý và dẫn em tham dự thánh lễ hằng ngày. Tháng 7

năm 1936, ba tháng sau khi cưa chân, Antonietta tỏ ý mong ước được Rước lễ. Mẹ bảo rằng em còn quá bé để rước Mình Máu Thánh Chúa, phải thêm hai năm nữa đủ 7 tuổi (tuổi bắt đầu có sự suy xét khôn ngoan) em mới đủ điều kiện để Rước lễ.

Theo sắc lệnh *Quam singulari* của Đức Giáo hoàng Pius X về việc Rước lễ (1910) thì trẻ em dưới 10 tuổi cũng được Rước lễ nếu các em phân biệt được Mình Thánh Chúa và bánh ăn bình thường. Trước đó, trẻ em phải từ 12 tuổi trở lên mới được Rước lễ. Thông thường khi lên 7 hoặc 8 tuổi các em mới được phép Rước lễ, nên mẹ Antonietta cho rằng em vẫn chưa đủ lớn để đón nhận bí tích này.

Để có thể được Rước lễ sớm hơn lệ thường, Antonietta phải biết phân biệt Mình Thánh Chúa và bánh ăn bình thường, hơn nữa em còn phải hiểu biết đủ căn bản về đức tin Công giáo, chuyên chăm học Giáo lý của Giáo hội. Thế nhưng, tất cả những điều ấy không làm em từ bỏ ý định đón nhận Bí tích Thánh Thể, ngược lại, chúng còn thổi bùng lên ngọn lửa tình yêu em dành cho Thiên Chúa. Trong hai tháng liền, Antonietta chăm chỉ học giáo lý với mẹ và luôn tỏ rõ lòng khát khao đón nhận Bí tích. Rồi cái chân bị cưa cụt dần lành. Vừa được đến trường với cái chân gỗ (dù rất đau đớn) em đã ngay lập tức đến gặp Nữ tu Bề trên để hỏi xem liệu em có thể Rước lễ lần đầu sớm không. Mẹ em đã đồng ý để em đến gặp Nữ tu Bề trên vì bà hiểu con mình khao khát được rước lễ đến mức nào.

Ngay hôm ấy, ngày Antonietta cất những bước đi đến trường bằng cái chân gỗ cứng đờ và bất tiện, em đã bắt đầu một thói quen mới là viết thư trò chuyện cùng Chúa Cha, Chúa Giêsu, Chúa Thánh Thần, Đức Mẹ Maria và thỉnh thoảng em gửi cho cả người thân của mình. Những lá thư nhỏ của em là câu chuyện tình yêu với ơn Chúa trong các bí tích. Tất cả đã bắt đầu từ nơi mà mọi câu chuyện tình yêu vĩ đại bắt đầu. Và cũng như tất cả câu chuyện tình yêu khác, nó là một hành trình huyền nhiệm.

Antonietta Meo và mẹ

HƯƠNG THƠM TỎA LAN

Sau khi Antonietta qua đời, chỉ trong vòng một năm, hai cuốn tiểu sử về em được xuất bản. Sự thánh thiện của em và những gì em đã viết trong thư khiến nhiều người xúc động bật khóc. Họ nhớ đến em trong lời cầu nguyện. Tiếng tăm của em vượt ra khỏi biên giới giáo phận Roma và nước Ý. Năm 1940 tiểu sử của em đã được dịch ra nhiều thứ tiếng. Ấn phong chân phước cho Antonietta được khởi sự từ rất sớm và hoàn tất ở cấp giáo phận năm 1972. Nhưng vì Antonietta qua đời lúc mới sáu tuổi rưỡi, tuổi được xem là chưa có trí khôn nên án này bị đứng ở đó. Mãi tới năm 1981 mới có một Tuyên ngôn của Bộ Phong thánh nhìn nhận rằng cả trẻ em cũng có thể thi hành được những hành vi anh hùng về đức tin, cậy, mến, và có thể được tôn vinh trên bàn thờ.

Năm 1999, mộ em được cải táng và thi hài được đưa về Đền thờ Thánh giá Jerusalem ở Roma. Đây là nơi Antonietta đã đón nhận các bí tích và cũng là nơi Antonietta đã thì thầm với Chúa trong Nhà Tạm rỗng:

“Chúa Giêsu ơi, hãy ra đây chơi với con!”

NHỮNG CÁNH THƯ 6 TUỔI

Antonietta Rước Lễ Lần Đầu vào tháng 12 năm 1936

Thư 1: 15-9-1936

Ngày 15 tháng 9 năm 1936

Chúa Giêsu thân mến,

Hôm nay con sẽ đi bộ đến gặp các sơ và con sẽ nói với các sơ rằng con muốn được Rước Lễ Lần Đầu vào lễ Giáng Sinh sắp tới.

Lạy Chúa Giêsu, xin mau đến với lòng con để con có thể ôm Chúa thật chặt và hôn Chúa!

Chúa Giêsu ơi, con muốn Chúa luôn ở mãi trong trái tim con!

Một lời chào và một nụ hôn từ Antonietta của Chúa.

Antonietta

Chiều hôm ấy, Antonietta về tới nhà, mẹ hỏi cái chân có làm em đau lắm không và việc đến trường có quá sức em không. Antonietta thưa mẹ rằng mỗi bước em đi, mỗi hành động nhỏ của em đều là những lá thư em gửi đến Chúa Giêsu: "Mỗi bước con đi là một lời nhắn của tình yêu, mẹ ạ."

Thư 2: 18-9-1936

Roma, ngày 18 tháng 9 năm 1936

Chúa Giêsu thân mến,

Con dâng Chúa trái tim con!...

Lạy Chúa Giêsu, xin cho con những linh hồn!

Chúa Giêsu ơi, Chúa thật tốt.

Chúa ơi, xin đón nhận cô gái bé bỏng của Chúa.

Xin hãy hôn nó, lạy Chúa Giêsu thân mến.

Thư 3: 18-9-1936

Roma, ngày 18 tháng 9 năm 1936

Mẹ Maria yêu quý,

Mẹ thật tuyệt vời. Xin Mẹ đến với chúng con và ban ơn cho chúng con. Xin Mẹ nhận lấy trái tim con và mang nó đến với Chúa Giêsu.

Mẹ Maria ơi, Mẹ là ngôi sao của lòng chúng con.

Antonietta

- *Antonietta Meo*

Thư 4: 18-9-1936

Ngày 18 tháng 9 năm 1936

Lạy Chúa Giêsu, Chúa thật tốt!

Ồi Chúa Giêsu thân mến, cô gái bé nhỏ của Chúa gửi đến Chúa một nụ hôn. Yêu thương gửi đến Chúa.Ồi Chúa Giêsu thân mến!